

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਛਿਆਸੀਵਾਂ ਅੰਕ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2024-02-19

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਗਤਿਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੀਏ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਵਾਧੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, "ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਗਿਆਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹੇ ਚੱਲ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

1989 ਵਿੱਚ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ" ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਜੋ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਐਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਕਦੋਂ ਵਰਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਰਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅੱਠਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ" ਨੇ "ਝੂਠ" ਨੂੰ ਆਪਣਾ "ਆਸਰਾ" ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਅਸਤਿ ਦੇ ਹੇਠਾਂ" "ਲੁਕਾਇਆ।"

ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਇਕਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉੱਫਣਦੀ ਮਾਰ ਲੰਘੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮਿਥਿਆ ਦੇ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 28:14, 15.

ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ" ਦੀ ਉਸ ਕਸੌਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਹੀ ਪੱਧਤੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ" ਬਾਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਝੂਠ ਅਤੇ ਕੁੜ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹ ਲੁਕੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਸੌਟੀ (ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਬੱਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਥੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਇਤਿਹਾਸਕ "ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ" ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ "ਝੜਕਿਆ ਗਿਆ" ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਨਾਲ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਰਜ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤਾਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:1.

ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹੀ ਨੀਂਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮਸੀਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੈ।

“ਜੇ ਸਿਓਨ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ,—ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਕਰ ਸਕਣ।

“ਚੇਤਾਵਨੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਡਗਮਗਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ 1842, 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਮੰਚ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲੱਭਦੇ ਰਹੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਉਹ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।” Review and Herald, April 14, 1903.

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ “ਝੂਠ” ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਗੱਲ (ਪੀੜ੍ਹੀ) ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਤਾਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ 1919 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, W. W. Prescott ਵੱਲੋਂ 1919 ਬਾਇਬਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਜਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਝੂਠੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ “ਝੂਠ” ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ “ਝੂਠ” ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ “ਝੂਠ” ਝੂਠੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਜੋ “ਤਾਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਝੂਠ” ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ “ਝੂਠ” ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੇਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ 1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧੂਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। “ਝੂਠ” ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ “ਝੂਠ” ਕੇਵਲ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੀ ਇਸ ਝੂਠੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਉਸ “ਝੂਠ” ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਗਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਝੂਠ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਇਸ ਗਲਤ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਛੇ ਪਦਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਵਰਨਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼” “ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣਗੇ।”

“ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੀ ਝੂਠੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਢਾਂਚਾ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ, ਆਯਤਾਂ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਲਾਗੂਕਰਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਅਤੇ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਦਾ ਲਾਗੂਕਰਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਲਾਗੂਕਰਨ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕ ਢਾਂਚੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਗੇ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੱਖੋਂ ਸੈਨਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 11:31.

ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ—ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਦ ਤੀਹ, ਅਤੇ ਪਦ ਬੱਤੀ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ—ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪਦ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਤਾਲੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

“ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਤੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ‘ਕਲੋਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, [ਦਾਨੀਏਲ 11:30–36 ਉਧਰਿਤ।]

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ।” Manuscript Releases, number 13, 394.

ਜਿਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ “the daily” ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੱਖੋਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 11:31.

ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਬਾਂਗਾਂ” “ਉਸ ਦੀ ਪੱਖੋਂ” ਖੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। “ਬਾਂਗਾਂ” ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ “ਖੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।” ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਬਾਂਗਾਂ” ਹੀ ਹਨ ਜੋ “ਉਸ ਦੀ ਪੱਖੋਂ” ਖੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ “ਬਾਂਗਾਂ” ਹੀ ਹਨ ਜੋ “ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ,” ਅਤੇ “ਬਾਂਗਾਂ” ਹੀ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ,” ਅਤੇ “ਬਾਂਗਾਂ” ਹੀ ਹਨ ਜੋ “ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਅਜਗਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਤਿੰਦੂਏ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਰਿੱਛ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਘਾਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:2.

ਚੀਤੇ ਵਰਗਾ ਜਾਨਵਰ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਤੰਤਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਗਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਵੀ ਹੈ।

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਅਜਗਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।” The Great Controversy, 439.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣੇ “ਹਥਿਆਰ”, ਪਾਪਾਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਨ 496 ਵਿੱਚ ਫਰੈਂਕਾਂ (ਫਰਾਂਸ) ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਲੋਵਿਸ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਸਨ 330 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰਕ ਆਸਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਸਮਰਾਟ ਕੌਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਨੇ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਰੋਮ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਕੌਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਸਨ 533 ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਪਾਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਨੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਸੀ ਨੂੰ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਕੁਰਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀਆਂ "ਭੁਜਾਂ" ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਸੈਨਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਨ 496 ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਰਤੱਬ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ "ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜੰਮਿਆ" ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ "ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ" ਵਜੋਂ ਵੀ। ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਨੇ ਸਨ 321 ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਨ 330 ਵਿੱਚ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜੇਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਮਰਾਜ ਡਿੱਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਨਸਰਿਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ, ਜੋ ਸਨ 330 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਲਈ "ਤਾਕਤ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" ਸੀ। ਸਨ 330 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਰਬਰ ਜੰਗਾਂ ਨੇ "ਤਾਕਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ" ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀਆਂ "ਭੁਜਾਂ" ਸਨ 496 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ, ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗੱਦੀ ਦੇ ਕੇ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਉੱਭਰ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਉਖਾੜੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇਸ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਸੀ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 7:8.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗ "ਉਖਾੜੇ ਜਾਣੇ" ਸਨ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸਾਲ 538 ਵਿੱਚ ਗੋਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ "ਬਾਂਗਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਬਾਂਗਾਂ" ਸਾਲ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ (ਉਜਾੜ ਦਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਪਦਾਰਥ) ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ "ਬਾਂਗਾਂ" (ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ) ਨੇ ਕਰਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ "ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ" ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 496 ਇਸਵੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਚਲੀਆਂ ਸੈਨਿਕ ਲੜਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 538 ਇਸਵੀ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ "ਬਿਠਾਉਣਾ" ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਵੀ "ਦੂਰ ਕਰਨਾ" ਸੀ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ "ਹਟਾ ਲੈਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (sur) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਦੂਰ ਕਰਨਾ।" ਸਨ 508 ਤੱਕ, ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਜੋਂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂ-ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸਲ ਕੰਮ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂ-ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ "ਝੂਠ" ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੀ ਇਹ ਹਿਦਾਇਤ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੇ "ਉਪਹਾਸੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ," ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਯਤ ਇਕੱਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਥਾਪ ਸਕਣ ਬਿਨਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ।

"ਠਿੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ" ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਮਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇੱਕ

ਨਕਲੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਜੇ “ਨਿਰੰਤਰ” ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਇਹੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਖੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ “ਬਾਂਹਾਂ” ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪਦ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣਕ ਬਣਤਰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਬਾਂਹਾਂ” ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ ਜੋ “ਨਿਰੰਤਰ” ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਪਣੀਆਂ ਘੜੀ ਹੋਈਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਥਾਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਤਾਕਤ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ (miqdash)” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ। ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “qodesh” ਵਰਤਦਾ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਹੀ ਬੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਕਦੇ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗਾ?

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਇਸਾਈਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁਧੀਕਰਨ ਉਸ ਲੇਖਾ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੁਧੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਾਈ ਨਹੀਂ ਰਹੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਇਕੋ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਹੈ।

“ਬਾਂਹਾਂ” ਨੇ “ਉਜਾੜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ” ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ—ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਸੀ? ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਠੀਕ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਖੜੀ ਹੋਈ?

ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਪੜ੍ਹੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਸ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਬਾਈਬਲੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਜਲਾਉਂਦੀਆਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਣ; ਪਰ ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ।

ਸੋਵਿਯਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਪਾਪਸੀ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਨਾਲਡ ਰੀਗਨ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਪਸੀ ਦੇ ਉਤਥਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਵਿਰੋਧ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 508 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ (ਪਾਪਸੀ) ਪਹਿਲਾਂ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਵਿਯਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਬਹਾ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ “ਰਥਾਂ” ਅਤੇ “ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਸਾਂਝ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ “ਜਹਾਜ਼ਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨਾਲ ਵੀ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉਹ “ਬਾਂਹਾਂ” ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ 508 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਤਾਲੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ “ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ” ਹੈ, ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ) ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਏਗਾ, ਜਿਵੇਂ 538 ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਉੱਤੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ The Time of the End ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ

“the daily” ਦੀ ਪਛਾਣ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁਠਾ ਲਾਗੂਕਰਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਝੁਠਾ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਝੁਠੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਝੁਠੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲੇਸ਼ਭਰੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਉਪਦ੍ਰਵ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਤੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ‘ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੁੜੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਉਹ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾਏਗਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇਮ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੈਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਹਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਕਾਇਮ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਾਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਪਲੂਸੀਆਂ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਗੇ; ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਅੱਗ ਨਾਲ, ਬੰਧਵਾਈ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਡਿੱਗਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ; ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਡਿੱਗਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਲੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਦ ਤੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 11:30-36।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਲੋਕ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:”

“ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ, ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜਾਗ ਉੱਠਣਗੇ, ਕੁਝ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਜ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਤਿਰਸਕਾਰ ਲਈ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹਨ, ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਵੱਲ ਫੇਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਹ ਬਚਨ ਬੰਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਬਹੁਤੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 12:1-4।” Manuscript Releases, number 13, 394.